

РЕШЕНИЕ

№ 3613

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1932** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с адрес: [населено място],[жк], [улица], против Решение № 20246906 от 09.11.2020 г., постановено по НАХД № 10894/2020 г., по описа на Софийски Районен съд /СРС/, НО, 6-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006831/27.07.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., [населено място], с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от Б. К. Н. – Управител е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Касаторът, в депозираната касационна жалба, излага доводи, че постановеното решение на СРС е неправилно, необосновано, постановено в противоречие с разпоредбите на материалния закон, при необсъждане на всички събрани доказателства в тяхната съвкупност. В съдебно заседание, касаторът редовно уведомен се представлява от юрисконсулт П., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена, по съображенията, изложени в нея. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] представя писмено становище по касационната жалба, с което прави искане за оставяне в сила на обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно.

Прокурор М. от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност и доказаност на касационната жалба и моли съда да отмени решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Депозитаната касационна жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на обжалване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна

С Решение № 20246906 от 09.11.2020 г., постановено по НАХД № 10894/2020 г., по описа на СРС, НО, 6-ти състав, е отменено Наказателно постановление № 22-006831/27.07.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., [населено място], с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от Б. К. Н. – Управител е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

От фактическа страна, СРС е приел за установено, че при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство в периода 21.04.2020 г. – 09.06.2020 г. от инспектори при Дирекция „Инспекция по труда“- С. на [фирма] относно изпълнението на предписание № 5, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и т.12 КТ в Протокол за извършена проверка с изх.№ ПР2006820/26.03.2020 г., а именно: Работодателят да изплати на И. П. П., ЕГН: [ЕГН], дневни пари за периода на командироването му със Заповед № 001/10.01.2020 г., съгласно чл. 215, ал. 1 от КТ, като е установено, че срокът за изпълнение на предписанието изтекъл на 22.04.2020 г. и предписанието не е изпълнено.

В хода на проверката контролиращите органи са установили, че до приключване на проверката не са били представени платежни документи, удостоверяващи изплащането на командировъчните пари на И. П. П.. От страна на дружеството е представено известие от 14.02.2020 г. до И. П. П., изпратено чрез [фирма], с което са били изпратени различни документи – Заповед № 22/14.02.2020 г. за прекратяване на трудово правоотношение, ведомости за заплати, командировъчни и обезщетения, които работникът е следвало да подпише. Установено е, че трудовият договор с И. П. П. е прекратен на 14.02.2020 г., като при връчването му на същата дата от страна на П. е вдигнат скандал, съгласно събраните гласни доказателства пред въззивната инстанция. Получил дължимите суми, И. П. П. – трудово възнаграждение, обезщетение прекратяването на договора, обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и командировъчни – като същият е отказал да подпише документите, удостоверяващи получаването им. Работодателят е удостоверил пред контролните органи, че известието, ведно с приложените документи, не било потърсено от адресата И. П. П.. Инспекторите приели, че представените доказателства за неотнормими към

случая и в тази връзка е съставен Протокол за извършена проверка изх.№ПР2006820/26.03.2020 г., надлежно връчен на [фирма], като е определен срок за изпълнение на предписанието – 22.04.2020 г. При последваща проверка, отразена с Протокол изх. № ПР 2010247/09.06.2020 г., контролиращите органи установяват, че така даденото предписание под № 5 в Протокол за извършена проверка изх. № ПР2006820/26.03.2020 г. не е изпълнено. Посочено е, че срокът на изпълнението на предписанието е изтекъл на 22.04.2020 г. и че от страна на дружеството е извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ на 23.04.2020 г.

В тази връзка е прието, че [фирма] е извършило нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, за което срещу същото е съставен АУАН № 22-006831/09.06.2020 г.

Въз основа на така съставения АУАН, на 27.07.2020 г. е издадено процесното НП № 22-006831/27.07.2020 г., с което при идентичност на описание на нарушението и правната му квалификация на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от Б. К. Н. – Управител е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

От правна страна, СРС е приел, че по отношение на извършеното нарушение не е приложен правилно материалния закон, като административнонаказващият орган неправилно е наложил имуществената санкция, тъй като така издаденото предписание под № 5 е неправилно. Приел е, че дължимата сума на работника И. П. П. е действително е изплатена, макар и недокументирана, както и че от събраните писмени и гласни доказателства наказаното дружество е положило необходимите усилия за обективизиране действията на служителя при получаване на дължимата сума – командировъчни пари. В тази връзка, въззивният съд се е мотивирал, че неподписването на документацията от страна на И. П. П. е извън правомощията на дружеството-работодател. При така изложените мотиви, въззивният съд е отменил издаденото наказателно постановление.

Решението на въззивния съд е неправилно.

При така установеното и при извършен подробен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, настоящият съдебен състав намира, че решението на СРС е постановено при неизяснена фактическа обстановка и при непълнота на доказателствения материал.

На първо място, както се установи, трудовото правоотношение с работника И. П. П. е прекратено на 14.02.2020 г., като на тази дата видно от събраните гласни доказателства П. е вдигнал скандал за своето уволнение. Съгласно твърденията на работодателя, изложени в представеното възражение срещу съставения АУАН, респективно от свидетелските показания на В. М. М., на 14.02.2020 г. на П. са били изплатени всички заработени трудови възнаграждения, обезщетения и командировъчни, като същият е отказал да подпише съответните ведомости и взел полагащите му се суми.

Видно от представената административно – наказателна преписка е, че от страна на управителя на дружеството е представено обяснение на л. 31, от чието съдържание се установява, че след извършената проверка през м. Март 2020 г. не са изплащани трудови възнаграждения, обезщетения и командировъчни пари на И. П. П..

Настоящият касационен състав счита, че от така представения документ не се установява по безспорен начин изпълнение на предписанието.

С административнонаказателната преписка е представен Протокол от 14.02.2020 г., съставен в офиса на [фирма], [населено място], [улица], офис 7. Видно от съдържанието на същия, той е бил съставен в присъствието на двама свидетели – В. М. М., на длъжност – „шофьор товарен“ и Н. А. А., на длъжност – „шофьор товарен автомобил“ във [фирма]. В протокола е отразено още, че в присъствието на горепосочените свидетели на И. П. П. е връчена заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение, като последният е отказал да го подпише и са му били изплатени всички заработени пари: за м. Декември 2019 г. – 124.57 лв., представляващи сума за работна заплата; за м. Януари 2020 г. в размер на 1 212.65 лв., представляваща работна заплата в размер на 473.35 лв., 369.65 лв. по Заповед за командировка № 1/10.01.2020 г. и 369.65 лв. сума по Заповед за командировка № 2/24.01.2020 г.; за м. Февруари 2020 г. в размер на 612.20 лв., представляваща 295.36 лв. за работна заплата и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и 316.84 лв. за Заповед за командировка № 3/07.02.2020г. На първо място така представеният протокол по своята същност представлява частен удостоверителен документ, с достоверна дата, доказващ, че изявленията, които се съдържат в него са направени от лицата, които са го подписали. Дата е недостоверна, тъй като протоколът не е бил представен при проверката в периода 06.03.2020г. до 26.03.2020г., която е приключила със заключение, че дневните пари за командироване не са били платени. Тези констатации в протокола от проверката не са били оспорени, а дадените предписания не са обжалвани. Същите не са предмет на контрол от страна на СРС, тъй като са влезли в сила. Релевантно за правния спор е дали са били изпълнени, след датата на влизането им в сила, а не дали са били правилни. От писменото сведение на управителя на дружеството на л. 31 от нахд № 10894/2020г. е видно, че същият е декларирал, че след проверката от март 2020г. не е изплащал дневни средства за командировка на И. П., тоест управителят сам декларира, че не е изпълнил дадените му предписания.

Първоначалната проверка, извършена от контролните органи е осъществена в периода от 06.03.2020 г. до 26.03.2020 г. Видно от писмените доказателства е, че в хода на проверката е присъствал управителят на дружеството, подписал и протокола от 14.02.2020 г. /непосредствено преди проверката/, но същият не го е представил, за да удостовери плащане на полагащата се сума на работника П.. От страна на управителя на дружеството в писмен вид е посочено, че същият не е обжалвал дадените предписания от т. 1 до т. 7, дадени с Протокол изх. № ПР2006820 от 26.03.2020г., следователно същият не е оспорил твърденията на касатора, че до дата 26.03.2020г. не е изплатил дължимата сума командировъчни на П. във връзка със Заповед за командироването му № 001/10.01.2020г. Предписанията са влезли в сила. В хода на първоначалната проверка не е представен протокола от 14.02.2020г., не е оспорена дължимостта на средствата за дневни пари за командировка със Заповед № 001/10.01.2020г.

В тази връзка с оглед преценка доказване изпълнение на предписанието в хода на въззивното производство е било необходимо да бъде разпитан като свидетел лицето И. П. П., който да отговори на въпросите дали са му били изплатени дневни пари по Заповед за командировка № 001/10.01.2020г. и кога. Да се разпита и Н. А. А., свидетел по протокола от 14.02.2020г.

От гореизложеното следва извода, че районният съд при неизяснена фактическа обстановка и непълнота на доказателствения материал е приел, че сумата

за дневни пари за командироване на И. П. П. със Заповед № 001/10.01.2020 г. е била изплатена на 14.02.2020 г., поради което от обективна страна не е налице неизпълнение на влязло в сила дадено предписание под № 5 в Протокол за извършена проверка с изх.№ПР2006820/26.03.2020 г. и същото е било изпълнено преди проверката.

Предвид гореизложеното касационната жалба като основателна следва да бъде уважена, а обжалваното решение да бъде отменено и делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на същия съд.

При този изход на спора, районният съд при постановяване на акта следва да се произнесе и по претенциите за разноски.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, X-ти касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение № 20246906 от 09.11.2020 г., постановено по НАХД № 10894/2020 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 6-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-006831/27.07.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., [населено място], с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от Б. К. Н. – Управител е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

ВРЪЩА делото за разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: